

**Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci slečny Kláry SCHULZOVÉ
Sociodemografický a názorový profil dobrovolnického pracovníka mládežnického klubu na
pražském sídlišti a reflexe dobrovolné činnosti z pozice dobrovolnického pracovníka. Praha:
Univerzita Karlova v Praze, Fakulta humanitních studií, 2007, 61 s., přílohy. –**

Bakalářská práce sl. Kláry Schulzové, jakkoliv ji autorka zaštitila příliš dlouhým názvem (nebylo by možné přijmout tezi, že reflexe dobrovolné činnosti je součástí názorového profilu dobrovolníka?), představuje kvalitní studentský badatelský výkon věnovaný aktuálnímu problému dobrovolnické činnosti. Ke splnění svých cílů si zvolila její autorka jeden z klubů pro děti a mládež na z mnoha ohledů problematickém okraji Prahy: sídlišti Černý most (sídlíště je rámcově charakterizováno, osobně však postrádám ještě jeho sociodemografický profil). Vlastní data k analýze sbírala především za pomoci metody přímých řízených rozhovorů s deseti dobrovolnicemi (pro kvalitativní mikrosondu jde o počet dostatečný) z vybraného klubu (úplný vzorek všech dobrovolníků by byl 97), přímého zúčastněného pozorování (aplikace této metody mohla být objasněna ovšem podrobněji) a obsahové analýzy písemností vydávaných klubem (tuto metodu ovšem autorka nezmínila). Profily informátorek lze označit za příkladné, pouze v jejich souhrnném představení mohla autorka více propojovat jednotlivá kritéria, která správně stanovila. Práce má logickou strukturu: po standardní kapitole Cíl, vzorek (prameny), metody se kolegyně pokusila – na základě kompilace z dobové české odborné literatury - o charakteristiku (možná až příliš podrobnou) neziskového sektoru v ČR, legislativních posunů v této oblasti a potenciální členské základny. Studentku lze pochválit i za to, že představila výsledky sociologických výzkumů v této oblasti, nevím ovšem, zda se nenabízela i podrobnější komparace agenturní a její metodiky apod., případně kritika těchto výzkumů. V každém případě však šlo závěry těchto badatelských počínů s východisky sl. Schulzové ještě více propojit. Třetí kapitola se zaměřila na charakteristiku vlastního klubu (deklarace cílů, dějiny, vedení a členská základna instituce, její hospodaření, strukturu, sebeprezentaci apod.). Popis toho, co se v klubu skutečně děje (i když až někdy příliš stručný), začlenila studentka do vlastní analýzy, po níž následují stručné závěry, mimo jiné srovnávající vlastní badatelský výkon s výsledky agenturních dotazníkových šetření. Sociodemografický a názorový profil své skupiny (rodinná východiska, včetně deklarace fungování rodiny se zajímavým zjištěním pozitivnější a dominantnější role matky ve výchovném procesu, sdílené motivace k dobrovolnické činnosti /nebála bych se ani termínu morální kapitál/, deklarované reakce okolí a rodiny, vstup do klubu /tato část mohla analýzu uvést/, význam a činnost klubu z pozice dobrovolnic pro děti a pro ně samé, deklarované hodnoty informátorek) sestavuje sl. Schulzová uvážlivě, čtivě. Závěry, k nimž dospívá, jsou bezesporu správné, i když i tady lze litovat větší neprovázanosti jednotlivých zjištění. Např. zakládá model neúplné rodiny jiné jednání v klubu? Existuje přece jenom nějaký vztah mezi výchovou respondentek a reciproční motivací? Jak je provázaný původ respondentek s jejich hodnocením rizik sídliště? Některé charakteristiky české společnosti ze zorného úhlu dobrovolnic by pak stály za ještě hlubší charakteristiku, která však přesahuje možnosti bakalářské práce (domnělé české oceňování fyzické práce na úkor práce duševní jako údajný plod „komunismu“ apod.). Závěr. Sl. Schulzová předložila kvalitní bakalářskou práci, bohužel s četnými gramatickými chybami, obzvláště v interpunkci. Věřím, že bude ve svých výzkumech pokračovat a že bude nadále ještě výrazněji využívat ve své analýze data z vlastního zúčastněného pozorování. Přítomné výtky však nemají zastřít celkový pozitivní dojem z práce, kterou hodnotím – i z důvodů motivačních – jako výbornou ve spodním bodovém pásu.

V Praze 14. října 2007

PhDr. Blanka SOUKUPOVÁ, CSc.